

Karel Poláček: BYLO NÁS PĚT

Československý spisovatel Praha 1963

Pěťa Bajza, syn venkovského obchodníka, se rozhodl, že se svými kamarády – zvláště s Bejvalem Antonínem, který celou akci vymyslel - vykope vosí hnízdo a bude vosy doma chovat, aby snášely vosí med. Doma ale řekl, že jde do hudební školy. Jenže vosy jsou chytré, měly v poli vydlabaný zadní východ a na kluky zaútočily.

My jsme řvali čím dál tím více a oháněli jsme se větvemi, ale tím jsme vosy ještě více namíchli a bylo nám do bréče.

Tak jsme utíkali porád, až jsme přišli do naší ulice a potkali jsme méblák a koně vedl Jakub od Bejvalů. Když viděl, jak nás vosy zřídily, tak se zasmál neobyčejně silně a pravil: „I heleme se!“

A když jsem přišel domů, tak se mne tatínek ptal, kde jsem byl. Já jsem pravil, že v houslích.

On pravil: „Tak proč máš křivou hubu, kdyžs byl v houslích?“

To bylo pravda, že jsem měl křivou hubu a oteklý nos a místo očí úzkou škvírku, takže jsem vypadal jako Číňan.

A když se mne tatínek porád ptal, tak jsem porád lhal, že jsem byl v houslích, ale lhal jsem málo, protože tatínek odepnul pásek a já jsem dostal velice, abych podruhé nevrldlouhal.

Potom jsem nesměl tři dny na ulici, aby mně otok nezastydl, jelikož bych pak musil celý život chodit s křivou hubou a to bysem měl za všecko.

Víckrát však už na vosy nepůjdu, jelikož mne to nebaví, a raději budu doma pomáhat, aby se vidělo, že jsem se polepšil. A Bejvalovi Antonínovi řeknu do očí, že není žádný vynálezce, ale trouba ze všech nejtroubovatější.

Jenže Pěťova dobrodružství tímto příběhem samozřejmě nekončí.